

citur. Vni autem pluralitas opponit. Quare etiam praedictis opposita, diuersum, nullum, & inaequale, & quaecunque alia, quae aut secundam eadem dicuntur, aut secundum pluralitatem, & unitatem cognoscere, dicta scientia est. Ex quibus unum quiddam est scilicet contrarietas. Contrarietas non differentia quaedam, differentias vero digerit. Quare cum unum multipliciter dicatur, haec quoque multipliciter quidem dicetur, unius tamen est cuncta cognoscere. Non enim si multipli citer, ideo alterius. Sed si neque secundum unum, neque ad unum rationes reducuntur, tunc alterius. Cum autem ad primum cuncta reducuntur, ut puta quae cuncte unum dicuntur ad primum unum, similiter de eodem, & diverso, & contrariis dicendum se habere. Quapropter dividendo quoties singula dicuntur, sic attribuendum est ad primum in uno quoque praedicamento, quomodo ad illud dicitur, quaedam enim quod habent illud: quaedam eo quod faciunt: quaedam secundum alios huiuscmodi modos dicuntur. Manifestum itaque quod in dubitationibus dictum est, unius esse, tam de his, quam de substantia rationem habere. Hoc autem unum erat eorum, quae in dubitationibus diximus. Et philosophi est, de omnibus posse speculari. Si enim non philosophi, quis erit, qui considerabit, si idem Socrates, & Socratus sedens aut si unum, unum contrarium aut quid est contrarium, aut quoties dicitur. Similiter de ceteris, quoque huiuscmodi. Cum itaque unius prout unius & entis prout entis, haec per se passiones sint, & non prout numeri, aut linex, aut ignis, patet quod illius scientia est. & quid est cognoscere, & accidentia eius. Et non in hoc errant, qui de his considerant, tanquam non philosophantes, sed quoniam substantia, de qua nihil sciunt, prior est. Nam quemadmodum & numeri, prout numerus est, propriæ passiones sunt, ut imparitas paritas, commensuratio, æqualitas excessus, defectus, & haec tunc absolutis, tum mutuò relatis insunt numeris, similiter solido, & immobili & mobili, & leui, & graui aliqua propria sunt, ita & enti, prout ens est, quaedam propria sunt. Et haec sunt de quibus veritatem considerare, philosophi est. Signum autem est, quod dialectici, & sophistæ eandem quidem quam philosophus subeunt figuram: sophistica enim, apparenz solùm sapientia est. Dialectici quoque de omnibus disputatione: ens verò commune omnibus est.

φυτομένη μόνον σφρία ἐστι, καὶ οἱ σιλεκτικοὶ σιλεύονται φυτομένην σφρίαν.

A τῷ δὲ ἐνι, πλῆνος αὐτίκεται. οὐδὲ νοῦ τὸ αἰπεῖνθα τοῖς εἰρηθροῖς, πό, τὸ ἔπειρον καὶ τὸ αἰόμον καὶ αἴσον, καὶ οὐδὲ ἀλλὰ λέγεται, οὐ κατ' ἀντα, οὐδὲ πλῆνος καὶ τὸ ἐν, τὸς εἰρηθρῶν γεωργίειν ὅπτισμάς. οὐδὲ ἐν τῷ καὶ ἐγνωτόντος ἐστι. διαφορεῖ γάρ περ ἐμπότης οὐ δὲ διαφορεῖ, ἐπερότης. οὐτοῦ ἐπειδὴ πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ τοῦτα πολλαχῶς μὴ λεγθῆσθαι, οὐας δὲ μᾶς ἀπαντα γεωργίειν δίνειν. οὐδὲ εἰ πολλαχῶς, ἐπέρας αἰλλά εἰ μήτε κατ' ἐν, μήτε πρὸς οὐ εἰ λόγοι αἰστάσενται, τότε ἐπέρας. ἐπεὶ δὲ ποτέ τα πρὸς τὸ ἀφεστον αἰσφέρεται, οὐδὲ οὐδὲ λέγεται. Καρός τὸ ἀφεστον ἐν, ὀσμήτως φατέον καὶ ποτὲ ταῦτα καὶ ἐπέρου καὶ τῆς ἐναντίων ἔχειν. οὐτοῦ διελθεμένοι ποσαχῶς λέγεται ἔκεισον, οὕτως δοτοδέον πρὸς τὸ περοῦ τὸν οὐ ἐνέσειν κατηγορεία, πῶς πρὸς ἐπέντον λέγεται. τὰ μὴ γὰρ τῷ ἔχειν εἰσίναι, πατέ ποτεν, πατέ καὶ ἀλλοι λεγθῆσθαι τοιούτοις θόποις. φατερόν οὖμ, οὐδὲ εἰ τοὺς δοτορεύεις ἐλέχθι, οὐτὶ μᾶς ποτὲ τούτων καὶ τῆς οὐσίας εἰσὶ λόγοι ἔχειν. πιπτὸ δὲ λόγος ἐν τοῖς δοτορίμοισι. καὶ οὐτὶ τῷ φιλοσόφῳ ποτὲ ποτέν των μιαδαῖς Σεφείν. εἰ γὰρ μὴ τῷ φιλοσόφῳ, πίστις ἐστι ὁ διποτεψήρμος, εἰ ταῦτα Σωκράτης, καὶ Σωκράτης καθέδειρος, οὐ εἰ ἐν ἐναντίον, οὐ τὸ δέ τὸν ἐναντίον, οὐ ποσαχῶς λέγεται; οὐοίος δὲ καὶ ποτὲ τῆς ἀλλαγῶν τὸ τοιούτων. ἐπεὶ διὸ τὸ εἶδος οὐτοῦ, καὶ τὸ οὐντος οὐ ὄν, ταῦτα κατ' αὐτοὺς δέ πάθη, αἰλλά ωχὴ αριθμοῖς, γραμμαῖς, πύρ, διλόνων οὐ ἐκείνης τῆς διποτεψήρμος, καὶ δέ τοι γεωργία, καὶ τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς καὶ εἰ ταῦτα αἰματοῖσι οὐσίαι αἰρεθεῖσαι, οὐτοῖς, προτορίῃ, ἐλλειψίῃ, καὶ ταῦτα καὶ ἐπέρας τὸν δέ τοι διποτεψήρμον, καὶ πρὸς τοὺς διποτεψήρμοις δέ καὶ τερεῖται καὶ αἰνιγται καὶ μονουμένοις, αἴθερεῖ τε καὶ βαρός ἔχοντι, οὐτοῦ διποτεψήρμοις τοι δέ τοι διποτεψήρμον, καὶ ταῦτα οὐτοῦ δέ τοι διποτεψήρμον, καὶ ποτὲ διποτεψήρμον, καὶ σφιζει, το αὐτὸν μὴ οὐδὲ φυτομένη μόνον τοῦ φιλοσόφου διποτεψήρμον τὸ αἰλλότερον. σημεῖον δέ οὐδὲ διαλεκτικοὶ καὶ σφιζει, το αὐτὸν μὴ οὐδὲ διποτεψήρμον τοῦ φιλοσόφου (τοῦ αἰλλούτων) καὶ τοῦ δέ πάσος τὸ δέ τοι διποτεψήρμον.

πατέ λέγεται